

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. P.**, zastoupený Mgr. Markétou Novákovou, advokátkou se sídlem Římská 14, Praha 2, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **České dráhy, a.s.**, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2016, č. j. MHMP 460939/2016, sp. zn. S-MHMP 873749/2015/STR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2019, č. j. 9 A 84/2016 – 158, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč, a to ve lhůtě **15 (patnácti) dní** od doručení tohoto usnesení.
- III. Soud **v y z ý v á** žalobce k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, a to ve lhůtě **15 (patnácti) dní** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasně podanou kasační stížností brojí žalobce, jakožto stěžovatel, proti shora označenému rozsudku (dále jen „napadený rozsudek“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 8, odboru územního rozvoje a výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 4. 3. 2015, č. j. MCP8027119/2015, sp. zn. MCP8 050346/2014/OV.Hrd (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím nařídil stavební úřad stěžovateli odstranění

stavby nazvané „Objekt haly Autoservisu na pozemku č. par. 4030/1 v k. ú. Libeň“ v Praze 8 – Libni u domu č. p. 1292 v ulici V Mezihoří (dále jen „stavba“).

[2] V podání obsahujícím kasační stížnost stěžovatel také navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh zdůvodnil tím, že případný výkon prvostupňového rozhodnutí, který by vedl k odstranění stavby, by pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Pokud by totiž mělo dojít k výkonu rozhodnutí stavebního úřadu již nyní, byla by stěžovateli způsobena „obrovská“ škoda, ačkoli je zahájeno a vedeno řízení o kasační stížnosti. Naproti tomu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nebudou zájmy třetích osob nijak dotčeny a těm žádná újma nevznikne.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti namítl, že stěžovatel nikterak nekonkretizoval újmu, která by mu měla výkonem prvostupňového rozhodnutí vzniknout, a to ani v rovině tvrzení, natožpak v rovině důkazní. Žalovaný podotkl, že v řízení před městským soudem dříve souhlasil s přiznáním odkladného účinku, neboť v té době probíhalo u Obvodního soudu pro Prahu 8 řízení o žalobě na určení vlastnického práva k předmětné stavbě. Obvodní soud pro Prahu 8 nicméně již v této věci rozhodl rozsudkem ze dne 10. 1. 2018, č. j. 28 C 143/2016 – 80, tak, že vlastníkem předmětné stavby určil stěžovatele. Podle žalovaného proto odpadl důvod pro přiznání odkladného účinku žalobě, a proto zde není ani důvod k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[4] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Při posouzení stěžovatelova návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 107 odst. 1 s. ř. s., podle kterého „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“ Znění § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom následující: „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

[6] Nejvyšší správní soud odkazuje např. na své usnesení ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016 – 52, v němž obecně konstatoval, že „odstranění stavby představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by mu poskytnout jinou než pouze hypotetickou ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 – 17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016 – 40). Na tento závěr nemůže mít vliv to, zda se v daném případě jedná o cennou historickou stavbu. Podstatné je, že pokud by kasační stížnosti nebyl odkladný účinek přiznán a došlo by k odstranění stavby, načež by Nejvyšší správní soud shledal napadený rozsudek (potažmo napadené rozhodnutí) nezákonným, nebylo by již možné obnovit předchozí stav věci. Jediným způsobem nápravy by v takovém případě mohlo být

pokračování

opětovné postavení stavby, což by bylo - stejně jako odstranění stavby – nepochybně spojeno s finančními i časovými náklady“. Na uvedeném závěru Nejvyšší správní soud setrvává i nadále.

[7] Z vyjádření žalovaného nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem, ani že by v jeho důsledku měla jiným osobám vzniknout jakákoli újma. Nejvyšší správní soud vyšel také z předpokladu, že třetí osobou, které by mohla vzniknout přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti újma, by mohla být v první řadě osoba zúčastněná na řízení, neboť právě ona je vlastnící pozemku, na kterém předmětná stavba stojí. Vzhledem k tomu, že osoba zúčastněná na řízení nevyužila svého práva vyjádřit se ve stanovené lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku, má Nejvyšší správní soud za to, že újma osoby zúčastněné na řízení, spočívající v existenci předmětné stavby na jejím pozemku po dobu řízení o kasační stížnosti, není nikterak intenzivní, a proto lze usoudit, že je újma stěžovatele spojená s výkonem prvostupňového rozhodnutí nepoměrně větší.

[8] Z výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto stěžovatelově návrhu výrokem I. tohoto usnesení vyhověl.

[9] Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 29. 2. 2013, č. j. 1 As 27/2012 - 32, zaujal názor, že „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelé uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“ Výrokem II. tohoto usnesení proto Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku. Podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků, jenž je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), činí poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví 1000 Kč.

[10] Nejvyšší správní soud podotýká, že současně s podáním kasační stížnosti nebyl stěžovatelem zaplacen soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Poplatková povinnost přitom vzniká již podáním kasační stížnosti [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Podle položky 19 Sazebníku soudních poplatků činí poplatek za řízení o kasační stížnosti 5000 Kč. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzývá k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti výrokem III. tohoto usnesení, k čemuž mu stanovuje přiměřenou lhůtu.

[11] Soudní poplatek lze zaplatit buďto vylepením kolkových známek příslušné hodnoty a doručení jimi opatřené listiny Nejvyššímu správnímu soudu, nebo v hotovosti na pokladně soudu, nebo bezhotovostně na účet Nejvyššího správního soudu (vlastník účtu: Nejvyšší správní soud, Moravské nám. 6, 657 40 Brno; adresa banky: Česká národní banka, Rooseveltova 18, 602 00 Brno; číslo účtu: 3703-46127621/0710; závazný variabilní symbol: 1020422719).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti zaplacen ve lhůtě podle výroku III. tohoto usnesení, soud řízení zastaví, aniž by přitom bral zřetel na případné opožděné zaplacení soudního poplatku [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

V Brně dne 14. srpna 2019

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně

senátu

pokračování

2 As 227/2019 - 20

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 227/2019

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓